

Prin ploaia de vară

Carmen

Azi în drumul meu pe-afară
M-a prins o ploaie de vară
Ce-a ținut un sfert de oră,
Picuri mari jucau în horă.

Iute am căutat locul
De-adăpost și am simțit stropul
Ce-a căzut pe fruntea mea
De m-a-nvăluit mirarea:
„O fi mir trimis din cer!”
Mă grăbesc...și nu disper.

Ferită de ploaia deasă,
Că sunt udă, nu-mi mai pasă,
Aerul cernut și proaspăt
Ajunge-n plămâni cu freamăt
Ce-mi inspiră spirit care
S-a trezit dar e-n visare.

Trei tineri ce fug prin ploaie
Râd, purtând drept pălărie
Câte-o pungă ce nu are
Nici un rost în ploaia mare.
O mămică cu-n copil
Și-o umbrelă, trec tiptil
Printre acele mici băltoace,
Dar copilului îi place
Să calce direct în ele...
Are apă în sandale!
Un cuplu ce-i mai nervos,
Se uită atent în jos,
Nu cumva să calce-n bălți
Că-s răciți și sunt pățiți.
O bătrână mai înceată,
Sub umbrelă merge dreaptă,
Ea are drept companie
Un cățel, mândria-i vie!

S-a oprit deodată ploaia,
Natura și-a făcut baia,
Acum totul e curat...
Nu-mi pasă că m-am udat!